

אורות הכשרות

שכתבתי להם בתורה (תבטח ת, י) 'אכלת ושבעת וברכת את ה' אלוקיך', והם מדקדקים עצם עד כיota (ל"מ) ועד ביביצה' (לבי היהה). הנה כי מפורש מכאן, ומהדר במציאות – לקיים יותר ממנה שחביבו הקב"ה, זוכה בזה שהקב"ה נשא לו פנים בדיון – אותו מדקדק עמו על עונתינו. וזה ענין ערבות השטן האמור בסוגין, עכת"ד.

הרי לפניו ג' פירחים באור דברי רשי' ור' ח' מעלת תקיעת השופר לערבעת השטן, מכל מקום כלום משורש אחד קא אתו, והוא שיש בחיבוב המצחא נילדי דעת שהאדם מקיימה מפני אהבת ה' ולא מידאת העונש, ובשער זאת הוא זוכה לבטל מעלי' את כל המשטיניס והמקטרגים, והוא סגולה נפלאה לחיה ביום הדין הנזל והנורא.

ובזה יאריך דברי הרמב"ם (הלטת לול ב' ח' הלכה ט): 'השמה שישמה אדם בעשיית המצחא ובאהבת האל שציזה בהן – עבדה נдолה היא, וכל המונע עצמו משמה זו ראי להיפרע ממנה, שנאמר תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמה ובטוב לבב' (בריט כת, ט), עי"ש. ואמנם מקור דבריו ממן' שבת ל' בפסחים קיט, א): 'שבחתי אני את השמה' (קהלת ת, ט), זו שמה של מצואה. ולשמה מזו עשה (קהלת ב, ב), זו שמה שאינה של מצואה. למדך שכן שכינה שורה לא מתחז עצובות... אלא מתחז דבר שמה של מצואה, שנאמר ועתה קחו לך מנגנון והיה בנו המנגנון ותהי עלייך יד ה' (מלכים ב, ג, ט). אמר רב יהודה וכן לדבר הילכה, עי"ש. מכל מקום יש להטמא, וכי מ' שעבד את ה' ושמר כל מצאותך אלא שלא עשאם מתחז שמה, יהא דיטו בכל התוכחות והקללות המפורשים (שם) בפרט! וביותר פלאה במי שמכה ביסורים קשים רח"ל ואעפ"כ הוא מתחאמץ בקיום מצאות התורה לפי נחוג, אלא שמתוך שוריין את מקיימים בשמה, היעלה על הדעת שהוא בכלל 'המנע עצמו' משמה – אשר ראי להיפרע ממנה בכל העונשים הללו. ואתה ל' שאכן זה דיט – כמפורט בתורה, א"כ מודיע נקט בה הרמב"ם לשון 'ראי להיפרע ממנה' ולא נקט לשונא דינא – שנפרעים ממנה. וכן ציריך תוספה באור במ"ש 'עבדה נдолה היא'.

אך לאור המבואר שפיר' י"ל שלא נאמרו כל העונשים הללו בעבר חסרון השמה שבעשיית המצחא אלא בעיקר מפני העבירות שבזין, ואולם אם היה מקיים מצאות בשמה, א"ד היה בכוונה לתגן בעדו ולפוטוח מן הדין מכל העבירות שבזין, י"ע כי חיבוב המצחא סותם פיות המשטיניס והמקטרגים עלי' בשמים, וככדי'. וכך שפיר' דיק' הרמב"ם בלשונו ונקט 'ראי להיפרע ממנה, רצחה לומר שאם אין בידו קיום מצאות בשמה א"ד ראי להיפרע ממנה, וזה מיריב במי שוראי מצד העבירות שבזין לכל העונשים הללו, דו"ק.

ובשער זאת, נבז שטי הבטחות מופלאות מדברי הatan החד"א צ"ל הדנה איתא בגמ' (שנת קית, ב) 'כל המשמר את השבת כהלכתו אפילו עבד עבדה זהה כדור אנש מוחלין לו', שנאמר אשרי אנש עשה את... שומר שבת מחללו – אל תקרי מחללו אלא מחל לו'. וכותב החד"א (עbatch החקש) בשם גורי הארץ' ל', שגמ' המגע את השבת מתחז שמה דהית שטרוח בהכנות השבת בשמה וכו', הרי זה נמחלין לו כל עונתינו, עי"ש. ועוד כתוב החד"א (שם א'ות נ"ד): 'צריך לומר שירת הים בשמה רבה ובנעימה וכו', והוא סגולה לכפרת עונתינו כדי'ע', עכ"ל. וממקור דבריו הוא מדברי הזזה' ק (ומוא בשונה בחרואה או"ח טמן א' ס' ק"ז), דעל ידי אמרית שירת הים בשמה מוחלין לו כל עונתינו, עי"ש. וצריך ביאור, מה עניין הכרנות השבת בשמה או אמרית שירת הים בנעימה לכפרת עונתינו. ברם לאור המבואר בזורך מאמר זה אחות סגולה כפרת העונות שיש בחיבוב המצחא, יובן הטיב, והבן.

ישמע חכם ווסף לך להתחזק בחיבוב המצחא, ובזה לבטל מעלי' כל המשטיניס והמקטרגים ביום הדין הנזל והנורא!

אברהם אמר לך ואמיר

הרב יהודה דדרשי'

הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

לקאים בנו חכמי ישראל
הציבור מתבקש להעתיר בתפילה עבורי
הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חוליו עמו ישראל
והן אל כביר לא ימאנם את תפילותינו.

אורות הפרשה

שנה טובה, מלאה בשמחה

כתב בשולחן ערוך (או"ח תקפ"ג סע' א), יהא אדם וגיל לאכול בראש השנה רובי, ויאמר 'ה' רצון שירבו זכויותינו. כרתי, שיכרתו שונאים. סלקא, שישתליך אובייט. תמרי, שיתמו שונאים. קרא, שיקרעו גור דין ויקראו לפניך זכויותינו. וכותב הרמ"א ויש נהגן לאכול תפוח מותוק בדבש, ואומרים שתחדר עליים שנה מתוקה. ויש אוכלים רימונים, ואומרים שירבו זכויותינו כרימון. ונהגן לאכול בשר שמן וכל מני מתיקה. וכדאיתא במסכת הוריות (יב, א), אמר אב"י השטה דאמרת סימנא מלתא שסימן דבר טוב הוא, לעולם יהא אדם רגיל ליכל אינייש לאכול בראש השנה בסעודתו כרתי וסילקא ותמי זלעת ורובי א כרישין ותרדים ותמרדים שהם גדלים ומתרבים במחירות, כסימן טוב למשעי השנה הבאה. מבאר הבן לאשרי' ששגלה לסימן טוב לזכות להיות בשמה על כל השנה, שגמ' כן יראה להשתדל מי שהוא תלמיד חכם ובר היכי לחודש בדברי תורה במשן יום וראש השנה. ויזוע מאמור החכם שאין לך שמה כשם חמתת התרבות הספיקות וכדברי שלמה המלך ע"ה החכם מכל אדם 'שםחה לאיש בمعنى פיז' (משל טו, כג). ובכח שמה של מצואה שמחת התורה, שיחידש חידושי תורה ויתרץ קושיותיו ויתיר ספיקותיו, אז' יזכה לשמה ברוח טובה וברכה ושמחה של מצואה ממשן כל השנה החדש הבעל"ט, אכן כן היה רצון.

שנה טובה, ברכת הפונסה

תקעו בחודש שופר בכוסה ליום חגינו, כי חוק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב' (תהלים פא, ד-ה), 'תִּקְעַו בְּחִזְדָּקָה שֵׁזֶר' ראש תיבות 'שבת', מבאר הברכה משולשת שבזכות שמירת השבת קודש זוכים לכטיבה וחותימה טובה לשנה טובה וברכה, שזכותה של השבת קודש נמותקים הדינים ובאו שפע טוב לכל העולם כולו, 'בכוסה' גימטריה 'אני הויה', 'ליום' גימטריה 'אלקים', שייגלו חסדי הויה' וימתקו גבורות הדין. וזה 'חגנו' יום טוב האמתי ברכה ושמה לא כל השנה כולה. ועוד ימשך בזכות שמירת השבת קודש מקור הברכה, 'כי חוק' 'ליישנא דמוני' לשון של מונות ופונסה טובה, כדאיתא במסכת ביצה (טו, א), כתיב 'כי חוק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב' (תהלים פא, ג), Mai משמע דהאי חוק ליישנא דמוני הוא וכתיב' יאכלו את חוקם' (בראשית מו, כב). מר זוטרא אמר מהכא 'הטרפני לחם חוקי' (משל ל, ח). 'ישראל' שלכל בני ישראל יהיה שפע רב עד בילוי של פונסה טובה וברכה מרווחה, 'הוא משפט' יושר, 'אלקי יעקב'.

שנה טובה, ביטול גזירות

קריאה ליום א' של ראש השנה. וזה פקד את שרה כאשר אמר ויעש ה' לשורה כאשר דברי (בראשית כא, א), 'וְה' פָּקַד אֶת שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר' עם התיבות והכולל גימטריה 'יתיר בסטור כובש אלקים', מבאר הצדיק מרגענה זע"א הכוונה, שאדם המסלל לעצמו את מידת העונשו, ואפי'לו שרוואה שיש בו מידות טובות וועלות יתרות, אף על פי כן הוא עושה הכל בהצעוע לכת, אדם כזה הוא מכנייע וכובש את מידת הדין שהוא שם 'אלקים', ובזכותו נמתkan הדינים וمبטל גזירות קשות ורעות מעל עם ישראל, ומשפיע שפע טוב של שנה טובה ומותקה, ומה רבבו זכויותינו שבזכות העונשו נחשב לו כעושה צדקה בסטור שכופה אף, כדאיתא במסכת Baba בתרא (ט, ב), אמר רב אלעזר גוזל העושה צדקה בסטור יותר ממשה רבינו דאילו במשה רבינו כתיב 'כי גזרתי מפני האף והחמה' (דברים ט, יט), ואילו בעושה צדקה כתיב 'מן בסטור יכפה אף' (משל כא, ד).

שנה טובה, בלב שלם ושמח

טיפול ראש השנה. ייעשו כלום אגדה אחת לעשות רצונן בלבב שלם, מבאר רבי יצחק הכהן הוברמן צ"ל 'בלב שלם' על פי היוזע באמ חיליה באה צורה גוזלה על האדם, ואין לו שום עזה ותבוננה אין ובמה להינצל בדרך הטבע, איז לבבו ונשבר בקרבו ומרים עינוי למללה 'בלב שבור' ופונה לבקש רחמי שמים מרבבים, וכמעט בעל כrhoחן חזר למוסט בתשובה ומעשים טובים ומתקבל על עצמו לעשות רצונו יתברך. והטיפול והבקשה שלו בראש השנה שאנו מבקשים עוזה וסייע מן השמים, שה' יתברך יתן לנו חכמה בינה ודעת שיהא לנו שכל לעובדו כראוי בלא צרות ויסורים, ובכך לעשות רצונו יתברך 'בלב שלם' ולא 'בלב שבור' חיללה מצרות, שלא נצטרך לשובו בשמה ובברכה נחת ושמחה, אכן כן היה רצון.

קרן מש"י - קופה עירונית

מַיִם לְפִי שִׁיעוֹר לַיּוֹם הַכִּפּוֹרִים

לכל המעווניין ניתן להזמין שקיות מים
לפי שיעור פחות ממלאו לוגמיו
עבור חולים המותרים בשתייה לפי השיעורים
לפני השימוש נא להתייעץ במורה הוראה.
ניתן להתקשרות למועד הקופה העירונית
טל' 551655-08, שלוחה 2.
חלוקת תtabצע במוסדות קרן מש"י,
רחוב חשין 11, ו' החדש
במקרה חירום ניתן להתקשרות
לרב אברהם טריקי: 4586152-054

אודך ומיטים וشنנות חיים ווספו לו

ברכת שנה טובה ומתוקה, שנת שגשוג והצלחה
נסגר קפיה האי גברא רבא רכינו הדגול והנערץ מקרים עליה של תורה
בעירנו הק' בא-ר-שבע מזכה הרכיבים ומרבי' תורה לעדרים,
מכבר חומות הדת בעיר ומקרים מעורכת ההשורת המפוארת
פה מפיק מרגליות מאן מליכ' ובן אשר מפליכתו
מחלמת התורה פרושה על כל רחבי העיר
כבי' סורינו ורכינו המרא דארטרא

הגאון רבי י'הוֹדָה דְּרֶעֶלֶי שְׁלִיטֵי אָ
הרבי הראשי וראב"ד בא-ר-שבע
ולמנות ביתו רודפת צדקה וחסד
אשר עומדת לימי כבוד רכינו הגadol שליט"א

הרביינית הדගולית מרת מ'רדים דְּרֶעֶלֶי תְּחִי
י'ה' רצון שיזכו לשנה טובה ומכורכת
ושיתמלאו כל משלאות ליבם לטובה
ושכך' מוי' המרא דארטרא שליט"א
יזכה להגשים את שאיפתו הסתורה
להרים את קרן התורה בעירו הק' בא-ר-שבע

**להגדיל תורה ולהגדיריה
קפקג פג'גה ומג'אה ג'ופה**

שלמה אוחזין
מצור המועצה הדתית

רבי השפטנות והקהלות
עוכבי המועצה הדתית

יהודים (שוק) דMRI
ספונגו המועצה הדתית

הרבות והמעוזה הדתית בא-ר-שבע

הידינו חוזרים ומקשים בכל לשון של בקשה
מהציבור התקד והחשוב אנחנו!!! לנווג בבוד בכיתבי הקודש
ולא לזרוק "גניזה" בכל מקום וכן אין להניח בגניזה
בקבוקים שיורי מאכל מסעודה שלישית וכד'
או עיתונים שעיקרם דברי חול ואין בהם קדושה
ולבן אין להניח גניזה בתיהם העלמיין

ולא במקוואות וכן לא ליד מושדי המועצה הדתית

1. **יש להניח "גניזה" במקומות הבאים:**
2. **בבתי הכנסת.**

**גבאי בתים אשר מעוניינים שייפנו להם את הגניזה
ניתן לקבל שרות זה בהתאם מרשם**

עם יעקב אוחזין ה' 3541444-050

**שקי גניזה ניתן לקבל
במושדי המועצה הדתית**

**ברכת התורה
יהודים (שוק) דMRI
ספונגו המועצה הדתית**

אורות ההלכה

**תשובות הלכתיות משולחנו
של מורהנו המרא דארטרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א**

מהלכות יום הכיפורים

ש - עד כמה צריך להרבות באכילה ושתייה בערב יום הכיפורים?
ת - מצوها להרבות באכילה ושתייה בערב יום הכיפורים כל אדם לפחות
כוהו, וישתדל לאכול בשיעור אכילת שני ימים. ומזכה לאכול דגימות
בסעודה שחרית, וכן טוב לטבל את פרוסת "המוחזיא" במלח ואחר
כך בדבש כמו בסעודות ראש השנה.

ש - מי שטבל במקווה בערב ראש השנה האם צריך לחזור ולטבול
בערב יום הכיפורים?

ת - המנהג לטבול בערב יום הכיפורים, גם למי שטבל קודם לכן. וממי
שקשה עליו הטבילה במקואה, יערה על עצמו תשעה קבין מים בבת
אתה (12.5 ליטר).

ש - יש נהגים שהחون מכריזו לפני תפילה ערבית של כיפור, רשות
תמחלו זה להו וכל הקהל עונה אחריו "מחלנו", האם ניתן להסתפק
במחילה זו או שעריך לפיס את חברו?

ת - אין יום הכיפורים מכפר על עבירות שבין אדם לחברו עד שיפיזנו.
ואם הזיקו, צריך גם לשלם לו דמי נזקו. ויש אמרות שבין אדם
אלחו מעתבם גם עבירות שבין אדם למקום. לפיכך המנהג
החשיבות ביותר של ערב יום הכיפורים הוא להרבות בבקשת מלחילה
וסליחה מכל מי שנפגע על ידו. וכל המעביר על מידותיו מעבירין לו
על כל פשעיו.

ש - האם צריך לשלים נזקים ונבדות לפני יום הכיפורים?
ת - מנהג טוב ונכון נהגו בהרבה קהילות, לשלים כל אחד מה שנדרב
או נדר לבית הכנסת ומוסדות צדקה וחסד. ויש בזו סגולה גדולה
לקיבול תפילה, כתוב: "זיבח לאלהוקים תודה ושלם לעליון נדריך
וקראני ביום צראה אחילך ותכבדני".

ש - האם נשים מודיקות נרות בערב יום הכיפורים, והאם יברכו
בהתדקה גם ברכת "שהחינו".

ת - כבר פשט המנהג בהרבה קהילות שנשים מודיקות נרות בערב
יום הכיפורים ומברכות בשם ומלאות "לההילך נר של יום הכיפורים".
ולגבי ברכת "שהחינו", הויאל ונשות הספרדים מברכות קודם להדלקה
לא יברכו "שהחינו" אלא יצאו ידי חובה בברכת שהחינו שאמרם
בבית הכנסת בתפילה "כל נדרי", שכן אחר ברכת שהחינו
חללה עליה קדושת יום הכיפורים ושוב לא תוכל להדלק את הנר. ועל
כל פנים אם רוצה יום הכיפורים ושוב לא תוכל להדלק את הנר, ולאחר כן
אסורה באכילה ושתייה וכל דבר האסור ביום הכיפורים.

ש - אלו דברים אסורים ביום הכיפורים?

ת - יום הכיפורים אסור בכל מלאכה האסורה בשבת, וכן חייבים בו
בחמשה עינויים: אכילה ושתייה, סיכה, רחיצה, נעילת הסנדל ותשמש
המייטה.

ש - מי חייב בתענית יום הכיפורים?
ת - הכל חייבים בתענית יום הכיפורים, אפילו מעורבות ומיניות
וילדות (אחר שבעה ימים) וחולה שאין בו סכנה. אולם חולה שיש
בו סכנה, והיינו שתענית עלולה להביאו לידי סכנה או אפילו ספק
סכנה, מצוה עליו לאכול או לשותם ביום הכיפורים כדי צרכו. ועל
כל פנים הגדת חולה שיש בו סכנה וכמות האכילה ושתייה הנדרשת
לו, תעשה אך ורק על ידי רופא מומחה ומורה הוראה מובהק, ועל
פיהם ייחדיו יקיים דבר.

ש - האם يولדת תוך שבעה ימים צריכה להתענות ביום הכיפורים?

ת - يولדת תוך שלושה ימים הראשונים (מעט לעת) מأكلים אותה
גס אם אינה מבקשת זאת או שהרופא אומר שאינה צריכה לאכול.
ואחר שלושה ימים, אין מأكلים אותה אלא על פי ציוו
הרופא. ואם אינה יודעת מהו רצונה ואין חווות דעת רפואי, מأكلין
אותה מספק. אולם אחר שבעה ימים, דינה בחולה שאין בו סכנה
אשר צריך להתענות. ועל כל פנים ראוי להירעע בכל זה עם רופא
מוסמך ומורה הוראה מובהק.

ש - האם חייבים בתענית יום הכיפורים?

ת - קטנים פחות מגיל תשע שנים, אין להם להתענות אפילו תענית
שבעה, ויש למחרות בידם. ומגיל תשע ועד גיל אחד עשרה, טוב לחנכם
בתענית שעות בלבד. ומגיל אחד עשרה עד שיגדילו, מצוה לחנכם
מדברי סופרים להשלים את התענית עם הציבור לפי כוחם. ומשהגדילו
דיהינו כשמלאו שלוש עשרה שנה לזכר ושתים עשרה שנה לנקבה,
הרי הם חייבים בתענית יום הכיפורים דבר תורה כמו הגודלים לכל
דבר.

אליהו הנביא וחבעש"ט

בבית צנע בעיירה אוקופ הגרגוריו
רבי אליעזר ואשתו שרה. הם היו
ידועים כאנשים בעלי נפש טובה.
לא אחת פנו אל רבי אליעזר
בקשה שתיפל עבורה חולה או
נצרך. תפילתו מתקבלות בשם
אמרו האנשים. הם לא יכולו לדעת
כי רבי אליעזר היה אחד
מהצדיקים הנסתרים.

רבי אליעזר התפרנס מחנות
למיינר לחם. נהוג היה לחלק
כircular להם רבים לעניים. לחנותו
היה מקדיש שעות מעטות ביום מה,
ואילו את רוב זמנו היפנה ללימוד
התורה ולבعدותה. רעייתו הייתה
עסוקת בתפירה ובתיקון בגדים. גם
היא באישה, לא נטה שכיר מאות
המשפחות הנזקקות שמסרו לה
עבדות תפירה. כתוצאה לכך הייתה
פרנסתם לא רבבה, אך למורות זאת
הצילהו לחסוך מדי חדש בחודשו
סכום כסף כלשהו, שעם השנים
הצבר לסכום נכבד למדי.
רק צל כבד העיב על אושרים.
זה שנים רבות הם נשואים, ועודין
לא זכו להיפקד בפרירבטן. כמו
בכו, כמה התפללו, כמה התהננו
לה, ובכל זאת לא נשעו.

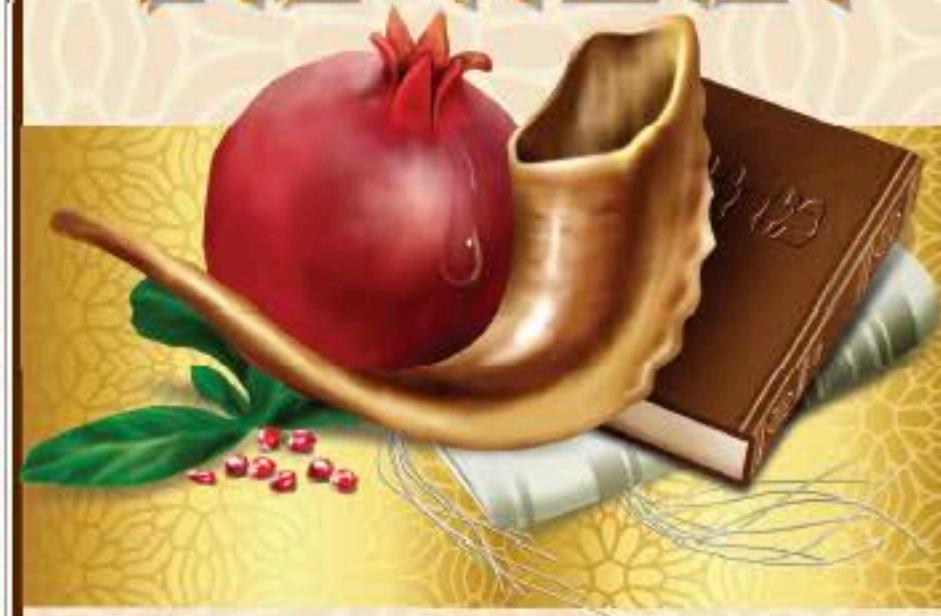
יום אחד ישבו בני הזוג בביתם
והרחרו על גורלם. "למי אנו עמלים
ששאנו הולכים עירירים ואין לנו בו
שירש אונתי", אמר רבי אליעזר
לרעיתו. הוא הציע איפוא הצעה:
לקחת את הרकוש שעצרו עס
השנים ולהקם בו מפעל של חסד.
אמר ועשה. רבי אליעזר ואשתו
 החליטו להפוך את ביתם לבית
הכנסת-אושרים, אשר כל אדם
שழדמן לעיר ואין לו מקום
להתאכסן בו, יוכל ללוון בביתם
ולאכול בו את ארוחותיו. הם
הוציאו את חסוכנותיכם וקבעו
מיות וכל-כנית נחוצים, כדי להפקיד
את ביתם הפרטיא לבית הכנסת-
אושרים.

מוחר מאוד התפרנס שמעו של
הבית הנפלה הזה. כל אדם שהיה
כנס אל הבית היה יכול להשבע
את רעבונו ולקבל מיטה מוצעת. אך
יותר מכל נהנו האושרים מהיחס
חכם והמסור שזכה לו מבעל הבית.
רבי אליעזר ושרה דאגו לכל.
מחסורים של אושרים וטיפול בהם
באחנה ובשמחה. לכלום ציפתה
פינה חמה וחיס אישי ולביב.
המעשים הטובים הללו עשו רעש
 גדול בשמים. מלאכי סניגורה
שנוצרו מעשייהם הטובים של בני-
הוזג המליצו טוב בעדים ובקשו
למלא את משאלת-ליבם הנדולה
וליצותם בילדים משליהם.
לעומתם טעו המקטרנים: "מנני
לעוזם עושים את כל מעשייהם
לשיטים ולא לשם התפארות,
שיטוב וכבוד". נקבע איפוא,
שרבי אליעזר יעמוד בנסיוון שיוכיח
באיזו מידת הוא אכן מקיים את
מצוות הכנסת-אושרים לאמתתה.
היה זה בלילה שבת אחד. בבitem של
אליעזר ושרה ישבו אושרים רבים
סביב שולחן השבת הרחוב. השולחן
היה מכוסה במחפה צחורה ושלוחות
הנרות שילחו קרני אוור לכל פינות
החדר. הרגשה שבתית עילאית
שרה בבית.

לקראת השנה החדשה הבעל"ט

הננו לשגר את מיטב ברכותינו לכבוד
ראש העיר וחבריו מועצת העיר
רבני השכונות והקהילות
רבני ונבאי בתי הכנסת
עובדיה הרכבות והמועצת הדתית
ראשי מוסדות התורה ואגודות החסד
ולכל תושבי העיר באר שבע
יחד עם כל בית ישראל בברכת

שנה טובה ומברכה

כתבת וחתימה טובה בספר החיים והשלום
בסיפורן של צדיקים וחסידים ובספר בריאות
ופרנסה טובה ונזקה שהקב"ה יסיר את המגפה
וכל חוליו ומחלתו ושתהיה זו שנה שבה הקב"ה
וחיש את נאותינו ונזקה לבניון בית מקדשינו.

המאחלים ומברכיהם מעומקא דלייבא

הרב יהודה דרעי
הרבר הראשי ורב"ד באר שבע
וחבר מועצת הרכבות הראשית לישראל

יהושע (שוקי) דMRI
שלמה אוחזון
מכיר המועצה הדתית

ולפתח נפתחה בנסות דלת הבית.
בפתח הופיע אורח זר שמראהו היה
מרתוין, מלוכלך היה כולו, פרוע,
מגושם, בגדיו גסים, וכל דמותו
דוחה.

לפניהם שהספק מי מהונחים להגיב,
התקרב האורח בצעדים גסים אל
השולחן, והתיישב בראשו, לצידו
של בעל הבית. הריצה המנהika
התלכלה בכתמי בוץ שהותירו
עליו של האורח. מראה דומה
קיבלו מפת השולחן ואף בגדי
השבת של רבי אליעזר.

האורח קידש על היין במנהיות
מופרזת, והחל באכילה חטופה
ולולנית כשהוא תוחב לפיו מכל
הבא לידי. הוא זל זול ובקש עוד
עוד, בסות ובקלניות. האורחים
האחרים הביטו ברבי אליעזר
לראות את תגובתו, אך הוא הביט
באורה בעין חמלה והשתדל להביא
לפניהם את המאכלים הטובים
והטעימים ביותר.

האיש המזר סיים את סעודתו, קם
באיו אומר ודברים מעצל השולחן
ונשכב על אחת המיטות שהיתה
מושעת בסדין נקיים ובוהקים.
הוא לא טרח להסיר את נעליו
המלאות בוץ דבק, וחיש מהר שקע
בשינה עריבה.

רבי אליעזר ואשתו לא הראו כל
סימן של כאס או רגונה. הם

התყיחסו אל ההלך הזר בטבעיות
ובבהיר, ללא שום מורת-דרוח על
התנהגו הגסה וחסורת הבושה.

ולא זו בלבד, אלא שרבי אליעזר,
בעל הבית, פנה לארון והוציא
שמיכה חמה ונקיה וכיסה בה

בעדינות את האוד הנוחר בקול רם
בבגדי המזומנים.

בשבת בבורק קמו כל יוושבי הבית
لتפילת שבת ולאחריה סעדו

סעודת שבת – והאורח שכב כל
אותן שעות במקומו ויישן. הוא

המשיך לשון במשך כל היום, עד
מווצאיםabbat. אז קם מימיונו ויצא
מדלת הבית בלי אומר ודברים. לא

מלות תודה למאחחים, לא דברי
שבח על היהס והשירות ולא נילוי
ידיודות לשאר הונחים.

היה זה שליח מאות הי' לבדוק
ולבחון את מעשיהם של זוג

הצדוקים. ואmens, הם עמדו בו
בhasilha ובכך היסו את כל

המקטרגים. כתוצאה לכך נgor
בשםם, כי יולד להם בן שיאיר
את שם העולם היהודי בארץ.

מיוחד שלא היה כמותו.

כעbor שנה זכה זוג הצדוקים

לחובוק בן, ונקרא שמו בישראל –

ישראל. הוריו לא זכו ליהנות זמן
רב בחברתו. האס נפטרה בהיותו
פעוט, וכעbor שניים אוחזות נפטר

גם אביו, הצדיק רבי אליעזר. אבל

הילד הזה גודל ונטרפסם כרבי

ישראל בעילשם טוב, הלא הוא
מייסד תנועת החסידות.

עלילוי נשמה
רבי יוסף שלמה טרייקי זצ"ל
בר עליה ז"ל
והרכנית רחל טרייקי ע"ה
מת סמייזל
ת.ג.ב.ה.

